

Napi hírek.

DALOK.

I.

Határunkon lassan sárgul a levél,
Le is tépett egyet-kettőt már a szél
Őszi idő köszönt lassan a tájra;
Sebaj! — Csak a szívem olyan
Keservesen ne fájna...

... Elhordja a szél a sárga levelet,
Sárga levél befödi az emléket.
De tavaszra újra zöld lesz a határ, —
Zöld falombon, szerelmesen
Ujra csicsereg a madár!

— Szellő... szellő... ne sodord a levelet,
Felszakitod az elfeledett emléket
Te meg madár, — ne csicseregj az ágon;
Ne tudjátok, hogy én vagyok
Legárvább a világon...

II.

Messze megyek én erről a határról,
Barna kislány, — ne kérdezd meg anyámtól:
Hova lettem. — hová vitt el a bánat, —
Nem kiméltél, — kiméld hát meg anyámat!...

Majd, ha a szél megzörgeti ablakod,
Tudd meg, akkor, mindannyiszor ott vagyok.
Tudd meg, ha a szived gyötör olyankor: —
— Hűtlen lettél, elvetettél magadtól!...

(Baracspuszta.)

LÉNÁRT LAJOS.